

**Uchwała Nr XXIV/226/12
Rady Miejskiej w Sochaczewie
z dnia 20 czerwca 2012 roku.**

w sprawie zmiany nazwy ulicy.

Na podstawie art.18 ust.2 pkt.13, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. Nr 142 poz.1591 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) **Rada Miejska w Sochaczewie uchwala, co następuje:**

§ 1.

Dokonuje się następującej zmiany nazwy ulicy.

1. Obręb Sochaczew Centrum

1.1. ul. Gen. Karola Świerczewskiego – na ul. Władysława Grabskiego.

§ 2.

Wykonanie Uchwały powierza się Burmistrzowi Miasta.

§ 3.

1. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.
2. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ**

Uzasadnienie

Jolanta Gonta

Zgodnie z uzasadnieniem wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 maja 2012 roku, zastosowanie zapisów w paragrafach 2 i 3 uchwały nr XLIX/455/09 z dnia 24 listopada 2009 roku było niewłaściwe. Uchwałę tą, jak i orzeczenie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego utrzymujące ją w mocy Naczelny Sąd Administracyjny uchylił. Zapisy paragrafów 2 i 3 w poprzednich uchwałach łagodziły skutki wprowadzenia zmiany nazwy ulicy pozwalając na posługiwanie się dotychczasowym adresem do czasu utraty ważności dokumentów wystawionych na daną osobę i dany adres, jednak w wyniku wniesionej skargi na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego nie będą one mogły już obowiązywać. Aby doprowadzić do zgodności uchwały z wyrokiem Sądu i umożliwić dalsze funkcjonowanie nazwy ulicy Władysława Grabskiego w Sochaczewie podjęcie niniejszej uchwały jest konieczne i zasadne.

Zapisy z poprzedniej uchwały zmieniającej nazwę ulicy przedstawione są poniżej.

„§ 2. Przez okres od dnia wejścia w życie uchwały do dnia wymiany dokumentów przez osoby zameldowane i mające siedzibę przy przedmiotowej ulicy, dotychczasowa nazwa może być stosowana na równych prawach z nową.

§ 3. W okresie o którym mowa w §2 w przypadku umieszczenia tabliczki z nową nazwą ulicy należy pozostawić dotychczasową, przekreślając na niej dotychczasową nazwę. „

**PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ**

Jolanta Gonta

O DOTYCHCZASOWYM PATRONIE ULICY

► Karol Świerczewski „Walter” (1897–1947)

Sowiecki generał, uczestnik rewolucji bolszewickiej i wojny z Polską w 1920 r., skierowany przez ZSRS do dowodzenia jednostkami międzynarodowymi podczas wojny domowej w Hiszpanii oraz polskimi formacjami wojskowymi, tworzonymi u boku Armii Czerwonej w okresie II wojny światowej. Urodził się w Warszawie w 1897 roku. Pracował w fabryce Gerlacha i w fabrykach moskiewskich. W listopadzie 1917 roku zgłosił się do bolszewickich formacji wojskowych, brał udział w pacyfikacjach ruchów powstańczych na Ukrainie. W 1920 roku jako dowódca batalionu 510 pp Armii Czerwonej brał udział w walkach przeciw Polsce na froncie zachodnim. W czerwcu-lipcu 1920 roku w czasie ofensywy wojsk bolszewickich na Warszawę ranny w walkach z Wojskiem Polskim (w głowę i w ramię). Później był dowódcą pułku, wykładowcą i komisarzem politycznym w Szkole Czerwonych Komunardów. Jako oficer Moskiewskiego Okręgu Wojskowego był m.in. radnym Moskiewskiej Rady Delegatów Robotniczych, Chłopskich i Żołnierskich. Ukończył Akademię Wojskową im. Frunzego. W ramach kariery wojskowej w Armii Czerwonej pełnił różne funkcje sztabowe. W grudniu 1936 roku pod ps. „Walter” został skierowany przez Stalina do Hiszpanii, gdzie najpierw był dowódcą francusko-belgijskiej XIV Brygady Międzynarodowej, potem dowódcą dywizji, m.in. na froncie madryckim. Realizował tam działania zlecone i nadzorowane bezpośrednio przez sowiecki wywiad zagraniczny. W maju 1938 roku został odwołany do ZSRS – był w dyspozycji Ludowego Komisariatu Obrony, a w 1939 roku został wykładowcą w Akademii im. Frunzego. Skierowany na front niemiecki w czerwcu 1941 roku jako dowódca 248 Dywizji Piechoty, nie zdołał zapobiec jej okrążeniu pod Wiaźmą. Wycofany z frontu do prowadzenia szkolnictwa wojskowego na Syberii, w 1943 roku został przez Stalina wyznaczony do pełnienia roli „polskiego generała” w armii Berlinga. Zastępca dowódcy Korpusu, później Armii Polskiej w ZSRS. Od sierpnia 1944 dowódca 2 Armii WP (do sierpnia 1945 r.). Został członkiem utworzonego pod bokiem Stalina Centralnego Biura Komunistów Polskich. W 1944 roku mianowano go także „posłem” do stworzonej przez komunistów fasadowej Krajowej Rady Narodowej. Zarówno w Hiszpanii, jak i na frontach w ZSRS, w Polsce i w Niemczech Świerczewski nie odniósł sukcesów na polu walki. Szczególnie tragiczna w skutkach była operacja łżycka 2 Armii WP, gdzie jego błędy w dowodzeniu doprowadziły do tragicznych porażek i olbrzymich strat wśród żołnierzy. Trudności w dowodzeniu w tym okresie były spowodowane m.in. nieustannym nadużywaniem alkoholu i konfliktami z podwładnymi, którzy byli zmuszeni odmawiać wykonania niektórych niedorzecznych rozkazów. Szczególnie ostro jego decyzje podejmowane pod wpływem alkoholu kwestionował gen. Aleksander Waszkiewicz. W latach 1946–1947 był wiceministrem zdominowanego przez komunistów resortu obrony narodowej. Do końca był w pełni dyspozycyjny wobec Stalina i jego przedstawicieli. Mimo polecenia założenia polskiego munduru nigdy nie przestał być oficerem sowieckim. W marcu 1947 r. zginął pod Baligrodem w Bieszczadach. Po śmierci uczyniono go ikoną komunistycznej propagandy. Jako „generał Walter” został wykreowany na bohatera wielu legend i mitów, niewiele mających wspólnego z rzeczywistością.

Źródło:

http://ipn.gov.pl/portal/pl/398/4918/Karol_Swierczewski_Walter_18971947.html

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Jolanta Gonta